

ZBIERKA  ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1978

Vyhlásené: 26.01.1978

Časová verzia predpisu účinná od: 26.01.1978

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

3

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 12. januára 1978

**o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a
Bulharskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych
vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach**

Dňa 25. novembra 1976 bola v Sofii podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 7. decembra 1977.

Podľa svojho článku 89 Zmluva nadobudla platnosť 6. januárom 1978.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA

medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach

Prezident Československej socialistickej republiky a Štátna rada Bulharskej ľudovej republiky,

vedení priáním ďalej rozvíjať priateľské vzťahy medzi oboma štátmi v súlade so Zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou z 26. apríla 1968 a

v snahe prehĺbiť a zdokonaľiť ich vzájomné vzťahy v oblasti právnych stykov, ktoré boli dosiaľ upravené Zmluvou medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných z 13. apríla 1954,

sa rozhodli dojednať túto Zmluvu:

Na tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

Prezident Československej socialistickej republiky

dr. Jana Němca,

ministra spravodlivosti Českej socialistickej republiky,

Štátna rada Bulharskej ľudovej republiky

Svetlu Daskalovovú,

ministerku spravodlivosti Bulharskej ľudovej republiky,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré zistili v riadnej a náležitej forme, sa dohodli takto:

ČASŤ I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Právna ochrana

(1) Štátni občania jednej zmluvnej strany požívajú na území druhej zmluvnej strany rovnaké práva a rovnakú právnu ochranu v osobných a majetkových veciach ako jej vlastní štátni občania.

(2) Na uplatnenie svojich práv a záujmov môžu štátni občania jednej zmluvnej strany vystupovať pred justičnými orgánmi (súdmi, prokuratúrami, štátnymi notárstvami aj inými orgánmi druhej zmluvnej strany, do pôsobnosti ktorých patria veci, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, za rovnakých podmienok ako jej vlastní štátni občania.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa použijú obdobne aj na právnické osoby.

Článok 2
Právna pomoc a spôsob styku

(1) Justičné orgány zmluvných strán si budú navzájom poskytovať právnu pomoc v občianskych, rodinných a trestných veciach.

(2) Iné orgány činné v občianskych, rodinných a trestných veciach si poskytujú právnu pomoc prostredníctvom justičných orgánov.

(3) Justičné orgány sa pri poskytovaní právnej pomoci stýkajú medzi sebou, ak táto Zmluva neustanovuje inak, prostredníctvom svojich ústredných orgánov.

(4) Ústrednými orgánmi v zmysle tejto Zmluvy sú zo strany Československej socialistickej republiky: Generálna prokuratúra Československej socialistickej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Českej socialistickej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky; zo strany Bulharskej ľudovej republiky: Hlavná prokuratúra Bulharskej ľudovej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Bulharskej ľudovej republiky.

(5) Zmluvné strany si budú navzájom poskytovať právnu pomoc výkonom jednotlivých procesných úkonov, zvlášť spisovaním, zasielaním a doručovaním listín, vykonávaním prehliadok, odnímaním a odovzdávaním vecných dôkazov, vykonávaním znaleckých posudkov, výsluchom účastníkov, obvinených, svedkov a znalcov, výsluchom strán a iných osôb, výkonom rozhodnutí, vydaním páchatela trestného činu a i.

Článok 3

Obsah dožiadania o právnu pomoc

(1) Dožiadanie musí obsahovať označenie dožadujúceho orgánu, dožiadaného orgánu, veci, v ktorej sa právna pomoc žiada, mená účastníkov, ich štátne občianstvo, zamestnanie a bydlisko, mená ich zástupcov, ako aj druh žiadanej právnej pomoci.

(2) V dožiadaní v trestných veciach treba uviesť aj opis a označenie trestného činu a dátum a miesto narodenia obvinených.

(3) Dožiadanie bude opatrené vlastnoručným podpisom a úradnou pečatou.

(4) Dožiadanie o doručenie musí obsahovať aj presnú adresu príjemcu a druh doručovanej písomnosti.

(5) Pri dožiadaní o právnu pomoc môžu zmluvné strany použiť formuláre, ktorých znenie bude navzájom dohodnuté.

Spôsob vybavenia dožiadania o právnu pomoc

Článok 4

(1) Pri vybavovaní dožiadania o právnu pomoc použije orgán dožiadanej zmluvnej strany vlastné právne predpisy.

(2) Ak orgán, ktorému bolo dožiadanie zaslané, nie je príslušný, zašle dožiadanie príslušnému orgánu.

(3) Ak nie je známa presná adresa osoby uvedenej v dožiadaní, orgán dožiadanej zmluvnej strany urobí potrebné opatrenie na zistenie adresy. Ak nemôže adresu zistiť, upovedomí o tom dožadujúci orgán a súčasne vráti dožiadanie o právnu pomoc.

(4) Na požiadanie orgánov dožadujúcej zmluvnej strany orgán dožiadanej zmluvnej strany včas oznámi dožadujúcemu orgánu aj zúčastneným stranám miesto a čas výkonu dožiadania.

(5) Po vybavení dožiadania vráti dožiadaný orgán spisy dožadujúcemu orgánu; v prípadoch, v ktorých nebolo možné dožiadaniu vyhovieť, vráti spisy a súčasne oznámi dôvody, ktoré zabránili vybaveniu.

(6) Dožiadaný orgán vykoná dožiadanie spôsobom predpísaným jeho vlastným právnym poriadkom, ak je písomnosť spísaná v jazyku dožiadanej zmluvnej strany alebo je k nej pripojený overený preklad do tohto jazyka. Inak doručí dožiadaný orgán písomnosť adresátovi, pokiaľ je

ochotný ju dobrovoľne prijať. Na žiadosť dožadujúceho orgánu môže však použiť spôsob vybavenia, ktorý je v dožiadaní uvedený.

Článok 5

Doručenie sa preukáže potvrdením podpísaným príjemcom a opatreným úradnou pečatou, dátumom a podpisom doručujúceho orgánu alebo potvrdením vydaným týmto orgánom, ktorým sa preukazuje spôsob, miesto a čas doručenia. Ak sa doručovaná písomnosť zašle v dvoch vyhotoveniach, môže sa prijatie a vykonané doručenie potvrdiť aj na druhom rovnopise.

Článok 6

Doručovanie vlastným štátnym občanom

(1) Zmluvné strany majú právo doručovať listiny vlastným štátnym občanom prostredníctvom svojich diplomatických misií alebo konzulárnych úradov.

(2) Pri takom doručení sa nesmú ukladať donucovacie opatrenia.

Článok 7

Odmietnutie právnej pomoci

Príslušné orgány dožiadanej zmluvnej strany môžu odmietnuť poskytnutie právnej pomoci v prípade, že by sa jej poskytnutím porušila zvrchovanosť alebo bezpečnosť.

Článok 8

Náklady právnej pomoci

(1) Za výkon dožiadania o poskytnutie právnej pomoci nebudú zmluvné strany požadovať náhradu nákladov. Tieto náklady znáša dožiadaná zmluvná strana.

(2) Dožiadaný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu výšku nákladov uvedených v odseku 1 tohto článku. V prípade, že dožadujúci orgán vyberie tieto náklady od osoby, ktorá je povinná ich zaplatiť, zostanú vybrané sumy zmluvnej strane, ktorej orgán ich vybral.

Článok 9

Imunita znalcov a svedkov

(1) Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené mu orgánom dožiadanej zmluvnej strany ustanoví pred orgán dožadujúcej zmluvnej strany, nepodlieha bez ohľadu na štátne občianstvo trestnému stíhaniu na jej území ani výkonu trestu uloženého mu za trestný čin spáchaný pred prekročením jej štátnych hraníc.

(2) Imunita svedka alebo znalca zaniká, ak neopustí územie dožadujúcej zmluvnej strany do jedného týždňa odo dňa, keď orgán, ktorý ho predvolal, mu oznámil, že jeho prítomnosť nie je potrebná. Do tejto lehoty sa nepočíta čas, v ktorom svedok alebo znalec nemohol opustiť územie dožadujúcej zmluvnej strany z príčin, ktoré nezávisia od neho.

Článok 10

Platnosť listín

(1) Listiny vydané alebo overené v predpísanej forme a opatrené úradnou pečatou súdu, štátneho notárstva (štátneho orgánu) alebo úradnej osoby (tlmočníka, znalca) jednej zmluvnej strany nevyžadujú na území druhej zmluvnej strany ďalšie overenie. To isté platí aj pre podpisy na listinách a pre podpisy, ktoré boli overené podľa predpisov jednej zo zmluvných strán.

(2) Listiny, ktoré sa na území jednej zo zmluvných strán považujú za verejné, majú na území druhej zmluvnej strany preukaznú moc verejných listín.

Článok 11

Právne informácie

Ústredné orgány zmluvných strán sa budú navzájom informovať o platných právnych predpisoch, ktoré platia alebo platili na ich území, a o právnych otázkach.

Článok 12

Jazyk

Vo vzájomných stykoch používajú československé orgány český alebo slovenský alebo ruský jazyk a bulharské orgány bulharský alebo ruský jazyk.

Článok 13

Oslobodenie od zábezpeky na trovy konania a náhrada trov konania

Od štátnych občanov jednej zo zmluvných strán, ktorí vystupujú pred súdom druhej zmluvnej strany a ktorí sa zdržiavajú na území jednej zo zmluvných strán, sa nesmie požadovať preddavok na trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci a že nemajú bydlisko alebo pobyt na území zmluvnej strany, pred súdom ktorej vystupujú.

Povolenie výkonu rozhodnutia o trovách konania

Článok 14

(1) Ak účastníkovi oslobodenému podľa článku 13 tejto Zmluvy bolo právoplatným rozhodnutím uložené na území jednej zmluvnej strany nahradiť trovy súdneho konania druhého účastníka, povolí príslušný súd na území druhej zmluvnej strany na návrh bezplatne výkon rozhodnutia na vymożenie týchto trov.

(2) Do súdnych trov sa počítajú aj trovy spojené s prekladom a overením listín uvedených v článku 15 tejto Zmluvy.

Článok 15

(1) Súd, ktorý nariaďuje výkon rozhodnutia o trovách konania, obmedzí svoje skúmanie len na to, či rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a či je vykonateľné.

(2) K návrhu na výkon rozhodnutia sa pripojí odpis časti rozhodnutia obsahujúcej výrok o trovách, overený súdom I. stupňa, a ďalej potvrdenie vydané tým istým súdom, že rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Tieto doklady sa musia pripojiť s prekladom vyhotoveným podľa článku 4 ods. 6 tejto Zmluvy do jazyka zmluvnej strany, na území ktorej sa má výkon vykonať.

(3) Orgán zmluvnej strany, na území ktorej trovy preddavkoval štát, požiada príslušný súd druhej zmluvnej strany, aby trovy a poplatky vymohol. Súd vybranú sumu odovzdá diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu druhej zmluvnej strany.

Článok 16

(1) Návrh na súdny výkon rozhodnutia o trovách konania, ktoré sa má vykonať na území druhej zmluvnej strany, možno podať na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách, alebo na súde, ktorý vo veci rozhodol v I. stupni.

(2) Súd uvedený v odseku 1 tohto článku zašle návrh príslušnému súdu druhej zmluvnej strany spôsobom uvedeným v článku 2 ods. 3 tejto Zmluvy.

Článok 17

Súd prerokuje návrh na výkon rozhodnutia o trovách konania bez vypočutia účastníkov, aj keď navrhovateľ nezložil zábezpeku na trovy vykonávacieho konania. Proti rozhodnutiu o nariadení výkonu alebo o jeho odmietnutí je prípustný opravný prostriedok podľa práva zmluvnej strany, na území ktorej sa o návrhu rozhoduje.

Oslobodenie od poplatkov a preddavkov

Článok 18

Štátni občania jednej zmluvnej strany sú oslobodení od poplatkov i trov konania pred justičnými orgánmi druhej zmluvnej strany a požívajú aj bezplatnú právnu pomoc za tých istých podmienok a tom istom rozsahu ako štátni občania tejto zmluvnej strany.

Článok 19

(1) Osvedčenie o osobných, rodinných a majetkových pomeroch vydávajú príslušné orgány zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ svoje bydlisko alebo pobyť.

(2) Ak ten, kto si praje požívať úľavy, nemá bydlisko ani pobyť na území jednej zo zmluvných strán, môže mu osvedčenie vydať diplomatická misia alebo konzulárny úrad štátu, ktorého je štátnym občanom.

(3) Justičný orgán, ktorý vydáva rozhodnutie o úľavách podľa článku 18 tejto Zmluvy, si môže vyžiadať dopĺňajúce informácie od orgánu, ktorý osvedčenie vydal.

Článok 20

Ak príslušný súd priznal oslobodenie od poplatkov štátnemu občanovi druhej zmluvnej strany, vzťahuje sa to na všetky pojednávania v konaní i na konanie o výkonu rozhodnutia.

Článok 21

Ak štátny občan jednej zo zmluvných strán podáva žiadosť o priznanie úľav podľa článku 18 tejto Zmluvy pred príslušným orgánom druhej zmluvnej strany, môže tak urobiť pred orgánom príslušným podľa miesta svojho bydliska alebo pobytu. Tento orgán postúpi žiadosť spolu s osvedčeniami vydanými podľa článku 19 tejto Zmluvy príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany.

Článok 22

Ak štátny občan jednej zo zmluvných strán je povinný zaplatiť poplatky a trovy konania orgánom druhej zmluvnej strany, na území ktorej nemá bydlisko alebo pobyť, poskytne sa mu lehota, ktorá je dostačujúca na zaplatenie takých poplatkov a súdnych trov.

Zasielanie dokladov o osobnom stave a iných listín

Článok 23

(1) Zmluvné strany si budú navzájom zasielať výpisy z matrik týkajúce sa zápisov o štátnych občanoch jednej zo zmluvných strán v matrikách druhej zmluvnej strany. Výpisy sa budú zasielať ihneď po vykonaní zápisu do matrik, a to bezplatne diplomatickou cestou.

(2) Matričné úrady ktorejkoľvek zo zmluvných strán zašlú na žiadosť súdov a úradov druhej zmluvnej strany žiadané výpisy na úradnú potrebu bez poplatkov.

(3) Žiadosti štátnych občanov zmluvných strán o zaslanie výpisu z matrik možno zaslať priamo príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany. Vyžiadané doklady sa žiadateľovi zašlú prostredníctvom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu zmluvnej strany, ktorej orgán doklad vydal. Diplomacia misia alebo konzulárny úrad súčasne od žiadateľa vyberie poplatok za vyhotovenie dokladu.

(4) Ak sa v matrike jednej zo zmluvných strán vykonajú dodatočné zápisy, zmeny alebo opravy v osobnom stave štátnych občanov druhej zmluvnej strany, orgány tejto zmluvnej strany zašlú odpis alebo výpis z matričného zápisu s vykonanými zmenami a opravami.

Článok 24

Zmluvné strany si budú navzájom zasielať odpisy právoplatných rozhodnutí týkajúcich sa osobného stavu štátnych občanov druhej zmluvnej strany. V týchto rozhodnutiach treba uviesť aj údaje o štátnom občianstve osoby, ktorej sa rozhodnutie týka.

Článok 25

Žiadosti štátnych občanov jednej zo zmluvných strán o vydanie a zaslanie listín o vzdelaní, o odpracovaných rokoch alebo iných listín o osobitných alebo majetkových právach a záujmoch týchto štátnych občanov zašle orgán druhej zmluvnej strany diplomatickou cestou. Poplatky alebo náklady, ak sa vyberajú, vyberú orgány dožadujúcej zmluvnej strany a ponechajú na svojom účte.

Článok 26

Zisťovanie adries a iných údajov

(1) Justičné orgány zmluvných strán si na žiadosť poskytnú pomoc pri zisťovaní adries osôb zdržiavajúcich sa na ich území, ak je to potrebné na uplatnenie práv ich štátnych občanov.

(2) Ak sa u justičného orgánu jednej zmluvnej strany uplatní nárok na výživné proti povinnému, ktorý sa zdržiava na území druhej zmluvnej strany, poskytne justičný orgán tejto zmluvnej strany na žiadosť pomoc aj pri zistení organizácie, v ktorej je povinný zamestnaný, ako aj výšky zárobku, ktorý v tejto organizácii dosahuje.

ČASŤ II

OBČIANSKE A RODINNÉ VECI

HLAVA I

VECI OSOBNÉHO STAVU

Článok 27

Spôsobilosť na práva a právne úkony

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby na práva a právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osoba.

(2) Spôsobilosť právnickej osoby na práva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, podľa ktorého vznikla.

Článok 28

Vyhlásenie za mŕtveho a dôkaz smrti

(1) Vyhlásenie za mŕtveho a dôkaz smrti vykoná príslušný súd zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bola osoba v čase poslednej správy o nej.

(2) Príslušné súdy jednej zmluvnej strany môžu vyhlásiť za mŕtveho alebo vykonať dôkaz smrti na žiadosť toho, kto žije na jej území na základe právnych vzťahov opierajúcich sa o právne predpisy tejto zmluvnej strany.

(3) Vo veciach uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku použije príslušný súd právny poriadok zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ bola ešte nažive.

(4) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov tohto článku sa primerane vzťahujú aj na vyhlásenie za nezvestného, ak to právny poriadok dožiadanej zmluvnej strany upravuje.

Pozbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony

Článok 29

Pokiaľ táto Zmluva neustanovuje inak, je na pozbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony príslušným súd zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osoba, o spôsobilosti ktorej sa má rozhodnúť; súd pritom použije právne predpisy tejto zmluvnej strany.

Článok 30

(1) Ak súd jednej zmluvnej strany zistí, že u štátneho občana druhej zmluvnej strany, ktorý má bydlisko alebo pobyt na jej území, sú dôvody na pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, podá o tom správu príslušnému súdu druhej zmluvnej strany. V neodkladných prípadoch môže dočasne urobiť opatrenia potrebné na ochranu tejto osoby alebo jej majetku. O týchto opatreniach podá správu súdu zmluvnej strany, ktorej je osoba štátnym občanom.

(2) Ak sa súd zmluvnej strany, ktorému bola podaná správa podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku, sám neujme konania do 3 mesiacov alebo ak sa v tejto lehote nevyjadrí, konanie o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony vykoná súd zmluvnej strany, na území ktorej má táto osoba bydlisko alebo pobyt. Pozbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sa môže v týchto prípadoch vysloviť len z dôvodov, ktoré ustanovujú právne poriadky oboch zmluvných strán. Rozhodnutie o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony sa zašle príslušnému súdu druhej zmluvnej strany.

Článok 31

Ustanovenia článkov 29 a 30 tejto Zmluvy sa použijú obdobne aj pri vrátení spôsobilosti na právne úkony.

HLAVA 2
RODINNÉ VECI

Článok 32

Uzavretie manželstva

(1) Podmienky uzavretia manželstva sa spravujú pre každú osobu, ktorá chce uzavrieť manželstvo, právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej je štátnym občanom.

(2) Ustanovenie odseku 1 tohto článku nevylučuje použitie právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré bezvýnimočne vylučujú uzavretie manželstva.

(3) Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera.

Článok 33

Osobné a majetkové pomery manželov

(1) Osobné a majetkové pomery manželov, ktorí sú štátnymi občanmi jednej zo zmluvných strán a majú bydlisko na území druhej zmluvnej strany, sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej sú štátnymi občanmi.

(2) Pokiaľ jeden z manželov je štátnym občanom jednej zmluvnej strany a druhý štátnym občanom druhej zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej majú alebo naposledy mali spoločné bydlisko.

(3) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku budú príslušnými súdy oboch zmluvných strán. Ustanovenie článku 34 ods. 6 tejto Zmluvy platí obdobne.

Článok 34

Rozvod

(1) Pre rozvod manželstva platia zákony zmluvnej strany, ktorej štátnymi občanmi sú manželia v čase podania návrhu.

(2) Ak jeden z manželov je štátnym občanom jednej a druhý štátnym občanom druhej zmluvnej strany, používa súd, na ktorom sa konanie o rozvod koná, vlastné právne predpisy.

(3) Pre rozvod podľa odseku 1 tohto článku má právomoc súd tej zmluvnej strany, ktorej štátnymi občanmi sú manželia v čase podania návrhu. Ak obaja manželia majú v čase podania návrhu svoje bydlisko na území druhej zmluvnej strany, má právomoc aj jej súd.

(4) Pre rozvod podľa odseku 2 tohto článku má právomoc súd tej zmluvnej strany, na území ktorej majú obaja manželia svoje bydlisko.

(5) Ak jeden z manželov má svoje bydlisko na území jednej a druhý na území druhej zmluvnej strany, uznáva sa pre rozvod právomoc súdov oboch zmluvných strán.

(6) Ak sa konanie začne pred súdom jednej zmluvnej strany, nemôže o tej istej veci prebiehať konanie pred súdom druhej zmluvnej strany. Súd, pred ktorým sa začalo konanie o tej istej veci neskoršie, konanie z týchto dôvodov zastaví.

Článok 35

Určenie, že tu je alebo nie je manželstvo, a neplatnosť manželstva

(1) Určenie, že tu je alebo nie je manželstvo, alebo vyslovenie neplatnosti manželstva pre nedostatok podmienok pre uzavretie manželstva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý sa mal použiť podľa článku 32 ods. 1 tejto Zmluvy.

(2) Určenie, že tu je alebo nie je manželstvo, a vyslovenie neplatnosti manželstva pre porušenie formy pri uzavretí manželstva sa spravuje právnym poriadkom platným v mieste, kde sa manželstvo uzavrelo.

(3) Na určenie príslušnosti súdu sa použije obdobne ustanovenie článku 34 tejto Zmluvy.

Článok 36

Právne pomery medzi rodičmi a deťmi

(1) Uznanie, zistenie a zapretie otcovstva alebo zistenie materstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bolo dieťa v čase narodenia. Na konanie je príslušným súd zmluvnej strany, na území ktorej dieťa žije v čase začatia konania.

(2) Pokiaľ ide o formu uznania otcovstva, postačí, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa stal prejav vôle.

(3) Ostatné právne pomery medzi rodičmi a deťmi, najmä úprava výchovy a výživy dieťaťa sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je dieťa. Na konanie je príslušným orgán zmluvnej strany, na území ktorej dieťa žije v čase začatia konania.

Článok 37

Vyživovacia povinnosť

(1) Vyživovacia povinnosť podľa rodinného práva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je ten, kto má nárok na výživné.

(2) Vo veciach uvedených v odseku 1 tohto článku je príslušným súd zmluvnej strany, na území ktorej má oprávnená osoba bydlisko.

Článok 38

Osvojenie

(1) Osvojenie sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osvojiteľ v čase začatia konania o osvojení.

(2) Na osvojenie musí dať súhlas dieťa, ako aj iné osoby a orgány, ak to vyžadujú právne predpisy zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osvojované dieťa.

(3) Ak dieťa osvojujú manželia, z ktorých jeden je štátnym občanom jednej zmluvnej strany a druhý štátnym občanom druhej zmluvnej strany, musia byť splnené podmienky ustanovené právnymi poriadkami oboch zmluvných strán.

(4) Na osvojenie sú príslušnými orgány zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osvojiteľ. V prípade odseku 3 tohto článku sú príslušnými orgány zmluvnej strany, na území ktorej manželia majú alebo naposledy mali spoločné bydlisko.

(5) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov tohto článku sa obdobne použijú aj pri zrušení osvojenia.

Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 39

(1) Vo veciach poručenstva a opatrovanstva nad štátnymi občanmi zmluvných strán sú príslušnými, pokiaľ v tejto Zmluve nie je ustanovené niečo iné, orgány zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osoba, ktorej sa má zriadiť poručenstvo alebo opatrovanstvo.

(2) Zriadenie a zánik poručenstva a opatrovanstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osoba, ktorej sa má poručenstvo alebo opatrovanstvo zriadiť.

(3) Právne pomery medzi poručníkom a poručencom, ako aj medzi opatrovníkom a opatrovancom sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej orgán zriadil poručenstvo alebo opatrovanstvo.

(4) Povinnosť prevziať poručenstvo alebo opatrovanstvo sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je osoba, ktorá sa má stať poručníkom alebo opatrovníkom.

(5) Ak poručenec alebo opatrovanec má bydlisko na území jednej zo zmluvných strán, môže sa za poručníka alebo opatrovníka ustanoviť aj štátny občan druhej zmluvnej strany za predpokladu,

že má bydlisko na území druhej zmluvnej strany, kde sa má poručenstvo alebo opatrovanstvo vykonávať, a že jeho ustanovenie najlepšie vyhovuje záujmom poručenca alebo opatrovanca.

Článok 40

(1) Ak sú na ochranu záujmov štátneho občana jednej zmluvnej strany, ktorého bydlisko, pobyt alebo majetok je na území druhej zmluvnej strany, potrebné poručenské alebo opatrovanské opatrenia, upovedomí o tom orgán tejto zmluvnej strany bez odkladu orgán príslušný podľa článku 39 ods. 1 tejto Zmluvy.

(2) V neodkladných prípadoch môže orgán druhej zmluvnej strany urobiť primerané dočasné opatrenia sám podľa svojho právneho poriadku, musí však o tom bez odkladu upovedomiť orgán príslušný podľa článku 39 ods. 1 tejto Zmluvy. Také opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia tohto orgánu.

Článok 41

(1) Orgány jednej zo zmluvných strán, ktorej štátnym občanom je ten, kto potrebuje poručenstvo alebo opatrovanstvo, môžu požiadať orgány druhej zmluvnej strany, aby ustanovili poručníka alebo opatrovníka alebo aby urobili dočasné opatrenia, ak táto osoba má bydlisko alebo pobyt na území tejto zmluvnej strany. Dožiadané orgány upovedomia dožadujúce orgány o ustanovení poručníka alebo opatrovníka alebo o tom, že urobili dočasné opatrenia.

(2) Orgán príslušný podľa článku 39 ods. 1 tejto Zmluvy môže preniesť vedenie poručenstva alebo opatrovanstva na orgán druhej zmluvnej strany, ak poručenec alebo opatrovanec má bydlisko alebo pobyt na území tejto zmluvnej strany. Prenesenie sa stane účinným, keď dožiadaný orgán prevezme vedenie poručenstva alebo opatrovanstva a upovedomí o tom dožadujúci orgán.

(3) Orgán, ktorý prevzal podľa odseku 1 tohto článku vedenie poručenstva alebo opatrovanstva, vedie ho podľa právneho poriadku svojho štátu; použije však, pokiaľ ide o spôsobilosť na práva a právne úkony, právo zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je poručenec alebo opatrovanec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený; môže však udeliť povolenie uzavrieť manželstvo, ktoré je potrebné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom je poručenec alebo opatrovanec.

HLAVA 3

MAJETKOVÉ VECI

Článok 42

Forma právnych úkonov

(1) Forma právnych úkonov sa spravuje právnymi predpismi, ktoré platia pre samotný právny úkon. Stačí však, ak sa zachovávajú právne predpisy platné v mieste konania úkonu.

(2) Forma právnych úkonov týkajúcich sa nehnuteľností sa spravuje právnymi predpismi zmluvnej strany, na území ktorej je nehnuteľnosť.

Článok 43

Nehnutelnosti

Vecné práva nehnuteľností sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej leží nehnuteľnosť, a na rozhodovanie o nich je príslušným orgánom tejto zmluvnej strany.

Článok 44

Ustanovenie o náhrade škody

Závazky z protiprávnych úkonov alebo z iných udalostí, za ktorých vzniká povinnosť nahradiť škodu, sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, kde sa taký čin alebo udalosť stali. Príslušným je súd tejto zmluvnej strany. Poškodený môže podať žalobu aj na súde zmluvnej strany, na území ktorej má bydlisko žalovaný, alebo na súde zmluvnej strany, na území ktorej je majetok žalovaného.

HLAVA 4
DEDIČSKÉ VECI

Článok 45

Zásada rovnosti

(1) Štátni občania jednej zmluvnej strany môžu nadobúdať majetok alebo iné práva na území druhej zmluvnej strany dedením zo zákona alebo zo závetu za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako vlastní štátni občania.

(2) Štátni občania jednej zmluvnej strany môžu v závete nakladať so svojím majetkom nachádzajúcim sa na území druhej zmluvnej strany.

Článok 46

Použitie práva

(1) Dedičské pomery sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Dedičské právo k nehnuteľnostiam sa spravuje právnymi predpismi zmluvnej strany, na území ktorej je nehnuteľnosť.

Článok 47

Odúmrť

Ak podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorým sa spravujú dedičské pomery, niet dedičov, odovzdá sa hnutelný majetok zmluvnej strane, ktorej štátnym občanom bol poručiteľ v čase smrti, nehnuteľný majetok zmluvnej strane, na území ktorej je nehnuteľnosť.

Článok 48

Závet

(1) Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet, ako aj právne následky väd vôle a jej prejavu sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bol poručiteľ v čase, keď závet zriadil alebo zrušil.

(2) Forma závetu sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bol poručiteľ v čase, keď závet zriadil. Stačí však, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bol závet zriadený. To iste platí pre zrušenie závetu.

Článok 49

Vyhlásenie závetu

Vyhlásiť závet je príslušným orgánom zmluvnej strany, na území ktorej je závet. Orgánu príslušnému na prejednanie dedičstva treba zaslať overený odpis závetu zápisnice o jeho vyhlásení a na žiadosť aj originál závetu.

Článok 50

Príslušnosť v dedičských veciach

(1) Na prejednanie hnutelného dedičstva, s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 4 tohto článku, je príslušným orgán zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Na prejednanie dedičstva nehnuteľností je príslušným orgán zmluvnej strany, na území ktorej leží nehnuteľnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku platí aj pre prejednanie dedičských sporov.

(4) Ak poručiteľ, ktorý bol štátnym občanom jednej zmluvnej strany, mal posledné bydlisko na území druhej zmluvnej strany, môžu dedičia, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území tejto zmluvnej strany, žiadať do 6 mesiacov po poručiteľovej smrti, aby hnutelné dedičstvo nachádzajúce sa na tomto území prejednal príslušný orgán tejto zmluvnej strany. Ak do 3 mesiacov od upovedomenia o takej žiadosti žiadny dedič nevznesie námietky, žiadosti sa vyhovie.

(5) Posúdenie, či ide o hnutelný alebo nehnuteľný majetok, sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, kde sa majetok nachádza.

Článok 51

Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

(1) Orgán zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo po štátnom občanovi druhej zmluvnej strany, urobí podľa právneho poriadku svojho štátu opatrenia potrebné na zabezpečenie dedičstva a na jeho správu. Príslušné orgány zmluvných strán budú rovnako postupovať aj v prípadoch, keď ako dedič prichádza do úvahy štátny občan druhej zmluvnej strany.

(2) O opatreniach, ktoré sa urobili podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku, treba upovedomiť diplomatickú misiu alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany, ktoré môžu pri výkone opatrení na zabezpečenie dedičstva priamo alebo prostredníctvom splnomocnenca spolupôsobiť. Na ich návrh sa môžu vykonané opatrenia odložiť, zmeniť alebo zrušiť.

(3) Na návrh orgánu príslušného na prejednanie dedičstva budú opatrenia vykonané podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku zmenené alebo zrušené.

Článok 52

Oznámenie smrti poručiteľa

(1) Ak zomrie štátny občan jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany, príslušný orgán to bezodkladne oznámi diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu tej zmluvnej strany, ktorej štátnym občanom bol zomretý, a oznámi všetko, čo mu je známe o dedičoch, o ich bydlisku, o dedičstve, o závete, ako aj o tých, ktorí boli v závete uvedení, pokiaľ žijú. Príslušný orgán tiež oznámi, pokiaľ mu je to známe, že zomretý zanechal dedičstvo v treťom štáte.

(2) Ak sa pri začatí dedičského konania na území jednej zo zmluvných strán ukáže, že dedičia alebo tí, ktorí boli v závete uvedení, sú štátnymi občanmi druhej zmluvnej strany a že tam bývajú, príslušný orgán to po začatí dedičského konania bezodkladne oznámi diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu druhej zmluvnej strany.

Oprávnenia diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu v dedičských veciach

Článok 53

V dedičských veciach včítane dedičských sporov sú diplomatické misie a konzulárne úrady zmluvných strán oprávnené zastupovať bez osobitného plnomocenstva pred orgánmi druhej

zmluvnej strany vlastných štátnych občanov, pokiaľ sú neprítomní a neustanovia si splnomocnenca.

Článok 54

Ak štátny občan jednej strany zomrie v čase prechodného pobytu na území druhej zmluvnej strany, veci, ktoré mal u seba, sa bez ďalšieho konania a po úhrade jeho dlhov odovzdajú spolu s ich zoznamom diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany, ktorej bol štátnym občanom.

Článok 55

Vydanie dedičstva

(1) Ak sa hnutelné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnutelného alebo nehnuteľného dedičstva má vydať po prejednaní dedičstva dedičom, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území druhej zmluvnej strany, a ak dedičstvo alebo jeho výťažok nemožno vydať priamo dedičovi alebo jeho splnomocnencovi, vydá sa diplomatickej misii alebo konzulárneho úradu tejto zmluvnej strany.

(2) Dedičstvo sa podľa odseku 1 tohto článku vydá:

- a) ak sa zabezpečili alebo zaplatili všetky pohľadávky veriteľov, ktorí sa prihlásili v určitom čase podľa právnych predpisov zmluvnej strany, na území ktorej je dedičstvo,
- b) ak sa zaplatili alebo zabezpečili všetky dlžné poplatky a dane,
- c) ak príslušné orgány dali súhlas na vývoz hnutelností a na prevod súm získaných z predaja.

HLAVA 5

UZNANIE A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článok 56

(1) Zmluvné strany za podmienok ustanovených v tejto Zmluve uznávajú a vykonávajú na svojom území rozhodnutia vydané na území druhej zmluvnej strany:

- a) rozhodnutia súdov v občianskych a rodinných veciach, ako aj súdne pokonávky uzavreté v týchto veciach o majetkových nárokoch,
- b) rozhodnutia súdov v trestných veciach o náhrade škody a o iných občianskoprávných nárokoch.

(2) Za súdne rozhodnutia v zmysle ustanovenia odseku 1 tohto článku sa pokladajú aj rozhodnutia o dedičstve, vydané orgánom jednej zmluvnej strany príslušným podľa právneho poriadku tejto zmluvnej strany na prejednanie dedičských vecí.

(3) Za rozhodnutia sa v ďalších ustanoveniach tohto oddielu pokladajú aj pokonávky uvedené v odseku 1 bod a) tohto článku.

Článok 57

Právoplatné rozhodnutia v občianskoprávných a rodinných veciach o nemajetkových právnych vzťahoch, ktoré vydali justičné orgány jednej zmluvnej strany sa uznávajú na území druhej zmluvnej strany za podmienky, že justičné orgány tejto druhej zmluvnej strany nevydali skôr o tejto otázke rozhodnutie, alebo ak podľa tejto Zmluvy nie je otázka vo výhradnej právomoci justičných orgánov tejto zmluvnej strany.

Článok 58

Rozhodnutia uvedené v ustanovení článku 56 tejto Zmluvy sa budú uznávať a vykonávať za podmienok, že:

- a) rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo vydané,
- b) súd zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané, mohol vo veci rozhodnúť podľa tejto Zmluvy alebo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa o uznanie alebo výkon žiada,
- c) účastník, proti ktorému bolo rozhodnutie vydané, napriek tomu že sa na konaní nezúčastnil, bol však včas a riadne pozvaný na účasť na konaní podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané, a v prípade procesnej nespôsobilosti bol riadne zastúpený,
- d) o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi už skôr nevydal právoplatné rozhodnutie súd zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať a vykonať.

Článok 59

Uznať a nariadiť výkon rozhodnutia je príslušným súd zmluvnej strany, na území ktorej sa rozhodnutie má uznať alebo vykonať.

Článok 60

(1) Návrh na uznanie alebo nariadenie výkonu rozhodnutia sa môže podať priamo príslušnému súdu zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať, alebo súdu, ktorý vo veci rozhodol v I. stupni; v tomto prípade sa návrh postúpi súdu druhej zmluvnej strany spôsobom určeným podľa ustanovení článku 2 tejto Zmluvy.

(2) K návrhu treba pripojiť:

- a) overený odpis rozhodnutia spolu s potvrdením o právoplatnosti a vykonateľnosti, pokiaľ to nevyplýva zo samotného rozhodnutia,
- b) doklad o tom, že účastník, proti ktorému bolo rozhodnutie vydané a ktorý sa na konaní nezúčastnil, bol včas a riadne predvolaný,
- c) overený preklad návrhu i listín uvedených v bodoch a) a b) tohto odseku do jazyka dožiadanej zmluvnej strany.

Článok 61

(1) Na konanie o uznaní a nariadení výkonu rozhodnutia, na výkon rozhodnutia a na právne prostriedky ochrany proti výkonu sa použijú právne predpisy zmluvnej strany, na území ktorej sa uskutočňujú tieto výkony. Vecná i miestna príslušnosť sa spravuje právnymi predpismi tejto zmluvnej strany.

(2) Súd, ktorý rozhoduje o nariadení výkonu, sa obmedzí na zistenie, či boli splnené podmienky uvedené v ustanoveniach článkov 56 a 58 tejto Zmluvy, a ak zistí, že tieto podmienky boli splnené, nariadi výkon.

(3) Ak bol na území zmluvnej strany, ktorej súd vydal rozhodnutie, výkon odložený, pretože sa začalo konanie za účelom zrušenia alebo zmeny rozhodnutia o výkone, a ak bolo rozhodnutie o výkone vydané, bude odložený výkon rozhodnutia na území zmluvnej strany, ktorej orgán má rozhodnutie vykonať.

(4) Pred vydaním rozhodnutia o uznaní a nariadení výkonu môže súd, ak to považuje za potrebné, predvolať účastníkov konania. Súd si môže tiež vyžiadať ďalšie informácie od súdu, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 62

(1) Pri výkone rozhodnutia sa použijú právne predpisy zmluvnej strany, na území ktorej sa rozhodnutie vykonáva.

(2) Povinný môže podať námietky proti výkonu rozhodnutia, ak je to prípustné podľa právnych predpisov zmluvnej strany, ktorej súd rozhodnutie vydal.

Článok 63

Ustanoveniami tejto Zmluvy o výkone rozhodnutí nie sú dotknuté právne predpisy zmluvných strán týkajúce sa prevodu peňazí alebo vývozu vecí získaných výkonom.

Článok 64

(1) V konaní o uznanie a výkon rozhodnutia o výživnom pre maloleté osoby zmluvné strany zabezpečia, aby sa konanie vykonalo s urýchlením tak, aby sa dosiahol cieľ, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané.

(2) Peňažné sumy získané vykonávacím konaním, ako aj sumy dobrovoľne zložené povinným sa v čo najkratšom čase prevedú do dispozície zmluvnej strany, na území ktorej oprávnená osoba žije.

ČASŤ III

TRESTNÉ VECI

Článok 65

Extradičná povinnosť

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú, že si podľa ustanovení tejto Zmluvy budú na žiadosť navzájom vydávať na vykonanie trestného stíhania alebo výkonu trestu osoby, ktoré sa zdržiavajú na ich území.

(2) Vydanie na vykonanie trestného stíhania je prípustné iba pre trestné činy, za ktoré môže byť uložený podľa právneho poriadku oboch zmluvných strán trest odňatia slobody na čas presahujúci jeden rok alebo ťažší trest.

(3) Vydanie na výkon trestu je prípustné iba pre činy trestné podľa právneho poriadku oboch zmluvných strán, za ktoré bola vyžiadaná osoba odsúdená na trest odňatia slobody najmenej na jeden rok alebo na ťažší trest.

Článok 66

Odmietnutie vydania

Vydanie je neprípustné,

- a) ak trestný čin spáchal štátny občan dožiadanej zmluvnej strany,
- b) ak trestný čin bol spáchaný na území dožiadanej zmluvnej strany,
- c) ak trestný čin bol spáchaný mimo územia dožadujúcej zmluvnej strany a podľa právnych predpisov dožiadanej zmluvnej strany nie je prípustné začať trestné stíhanie pre tento trestný čin,
- d) ak trestné stíhanie alebo výkon rozsudku nie sú prípustné podľa právnych predpisov niektorej zo zmluvných strán pre uplynutie premlčacej doby alebo z iných príčin, ktoré vylučujú trestné stíhanie alebo výkon rozsudku,
- e) ak proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, bol pre ten istý trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany vynesenej právoplatný rozsudok alebo trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené,

f) ak sa podľa právnych predpisov niektorej zo zmluvných strán trestné stíhanie začína na žiadosť poškodeného.

Článok 67

Prevzatie trestného stíhania

(1) Každá zmluvná strana sa zaväzuje, že na žiadosť druhej zmluvnej strany začne podľa svojich právnych predpisov trestné stíhanie proti svojmu štátnemu občanovi, ktorý sa na území druhej zmluvnej strany dopustil trestného činu, pre ktorý je prípustné vydanie.

(2) K žiadosti sa priloží správa, ktorá bude obsahovať informácie o spáchanom trestnom čine, spisy o vyšetrovaní alebo vyhľadávaní, vecné dôkazy a veci i údaje o spôsobenej škode. V prípade, že neboli priložené alebo ak nie sú úplné, zašlú sa dodatočne na žiadosť zmluvnej strany, u ktorej sa začína trestné stíhanie.

(3) Zmluvná strana, ktorá začala trestné stíhanie, oznámi druhej zmluvnej strane výsledky a ak bude vydaný právoplatný rozsudok, zašle jej jeho odpis.

Článok 68

Spôsob vydávania

Pokiaľ ide o vydávanie a o začatie trestného stíhania, justičné orgány oboch zmluvných strán vstúpia do styku prostredníctvom svojich ústredných orgánov.

Článok 69

Žiadosť o vydanie

(1) Žiadosť o vydanie musí obsahovať meno osoby, o vydanie ktorej sa žiada, dátum a miesto jej narodenia, jej štátne občianstvo, dáta o bydlisku alebo pobyte, údaje o trestnom čine i o škode, ktorá bola trestným činom spôsobená.

(2) K žiadosti o vydanie na trestné stíhanie sa pripojí overený odpis príkazu na zatknutie (zadržanie) a opis trestného činu, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin spáchaný vyžadovanou osobou. Ak ide o trestný čin proti majetku, treba tiež oznámiť výšku škody, ktorá bola alebo mohla byť trestným činom spôsobená.

(3) K žiadosti o vydanie pre výkon trestu sa pripojí overený odpis právoplatného rozsudku, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin spáchaný odsúdeným. Ak si odsúdený odpykal časť trestu, treba oznámiť, akú časť si odpykal.

Článok 70

Zatknutie (zadržanie) za účelom vydania

V prípade, že žiadosť o vydanie je dostatočne odôvodnená podľa tejto Zmluvy, dožiadaná zmluvná strana bezodkladne urobí opatrenie podľa svojich právnych predpisov na zatknutie (zadržanie) osoby, o vydanie ktorej sa žiada.

Článok 71

Doplnenie žiadosti o vydanie

(1) Ak žiadosť o vydanie neobsahuje všetky potrebné údaje, môže dožiadaná zmluvná strana žiadať o ich doplnenie, na čo určí lehotu dvoch mesiacov. Táto lehota sa môže zo závažných dôvodov predĺžiť.

(2) Ak dožadujúca zmluvná strana nepredloží žiadané dodatočné údaje v určenej lehote, môže dožiadaná zmluvná strana zatknutú (zadržanú) osobu prepustiť.

Článok 72

Predbežné zatknutie

(1) Zatknutie (zadržanie) sa môže vykonať aj pred dôjdením žiadosti o vydanie, ak dožadujúca zmluvná strana o to výslovne požiada a oznámi, že proti osobe bol vydaný príkaz na zatknutie alebo rozsudok, na základe ktorého zamýšľa žiadať o vydanie. Žiadosť o predbežné zatknutie (zadržanie) sa môže podať poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

(2) Príslušné orgány zmluvných strán môžu aj bez takej žiadosti zatknúť (zadržať) osobu zdržiavajúcu sa na ich území, ktorá podľa ich vedomosti spáchala na území druhej zmluvnej strany trestný čin, pre ktorý sa povoľuje vydanie.

(3) Druhá zmluvná strana musí byť o zatknutí (zadržaní) bezodkladne upovedomená.

Článok 73

Prepustenie predbežne zatknutej osoby

(1) Osoba zatknutá (zadržaná) podľa článku 72 ods. 1 tejto Zmluvy môže byť prepustená, ak dožiadanie o predbežné zatknutie (zadržanie) nepríde v jednomesačnej lehote po upovedomení o vykonanom zatknutí (zadržaní).

(2) Osoba zatknutá (zadržaná) podľa článku 72 ods. 2 tejto Zmluvy môže byť prepustená, ak žiadosť o vydanie nepríde v dvojmesačnej lehote odo dňa zatknutia (zadržania).

Článok 74

Odklad vydania

Ak ten, o vydanie ktorého sa žiada, je trestne stíhaný alebo ak si má odpykať trest za iný trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany, vydanie sa môže odložiť do skončenia trestného stíhania alebo do skončenia výkonu trestu alebo do odpustenia trestu.

Článok 75

Dočasné vydanie

(1) Ak odklad vydania podľa článku 74 tejto Zmluvy môže spôsobiť premlčanie trestného stíhania alebo závažné ťažkosti pre vyšetrenie trestného činu, ten, ktorého vydanie sa žiada, môže byť dožadujúcej zmluvnej strane vydaný dočasne.

(2) Dočasne vydaný musí byť bezodkladne vrátený po vykonaní procesných úkonov trestného stíhania, pre ktoré bol vydaný.

Článok 76

Kolízia žiadosti o vydanie

Ak o vydanie stíhanej osoby žiada viacej štátov, dožiadaná zmluvná strana rozhodne, ktorej žiadosti vyhovie, s prihliadnutím na štátne občianstvo stíhanej osoby, na povahu trestného činu a na miesto jeho spáchania.

Článok 77

Medze trestného stíhania vydanej osoby

(1) Bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany sa vydaný nesmie trestne stíhať, ani sa nesmie na ňom vykonať rozsudok pre trestný čin, pre ktorý nebol vydaný.

(2) Bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany sa vydaný nesmie vydať do tretieho štátu.

(3) Súhlas dožiadanej zmluvnej strany nie je potrebný,

- a) ak vydaná osoba, ktorá nie je štátnym občanom dožadujúcej zmluvnej strany, neopustí do jedného mesiaca po skončení trestného stíhania alebo po výkone trestu územie dožadujúcej zmluvnej strany; do tejto lehoty sa nepočíta čas, po ktorý nemohol vydaný opustiť územie dožadujúcej zmluvnej strany, nie zo svojej viny,
- b) ak vydaná osoba opustila územie dožadujúcej zmluvnej strany a znovu sa na toto územie vrátila.

Článok 78

Vydanie

Dožiadaná zmluvná strana je povinná upovedomiť dožadujúcu zmluvnú stranu o mieste a čase vydania. Ak dožadujúca zmluvná strana neprevezme vydanú osobu v pätnásťdennej lehote od určeného dátumu, možno túto osobu prepustiť. Dohodou oboch zmluvných strán sa môže táto lehota predĺžiť, nie však dlhšie ako 15 dní.

Článok 79

Opätovné vydanie

Ak sa vydaná osoba vyhne trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu a ak sa znovu vráti na územie dožiadanej zmluvnej strany, bude na novú žiadosť vydaná bez toho, že by bolo treba predložiť doklady uvedené v článku 69 tejto Zmluvy.

Článok 80

Oznámenie výsledkov trestného stíhania

Dožadujúca zmluvná strana oznámi dožiadanej zmluvnej strane výsledky trestného stíhania vedeného proti vydanéj osobe. Ak bol proti tejto osobe vydaný rozsudok, zašle po tom, čo rozsudok nadobudol právoplatnosť, jeho odpis. Táto povinnosť platí aj v prípade podľa článku 77 tejto Zmluvy.

Článok 81

Prevoz

(1) Každá zmluvná strana sa zaväzuje, že na žiadosť druhej zmluvnej strany povolí cez svoje územie prevoz toho, koho tretí štát vydáva tejto zmluvnej strane. Žiadosť o povolenie prevozu možno odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 66 tejto Zmluvy.

(2) Žiadosť o prevoz sa musí podať rovnakým spôsobom ako žiadosť o vydanie.

(3) Orgány zmluvnej strany, ktorým bola doručená žiadosť, povolia výkon prevozu spôsobom, ktorý je pre ne najvýhodnejší.

Článok 82

Náklady vydania a prevozu

Náklady spojené s vydaním znáša zmluvná strana, na území ktorej vznikli. Náklady tranzitnej prepravy znáša dožadujúca zmluvná strana.

Článok 83

Dočasné odovzdanie osôb vo väzbe

Ak treba vypočuť ako svedkov alebo ako znalcov osoby, ktoré sú vo väzbe na území dožiadanej zmluvnej strany, môžu sa z príkazu ministra spravodlivosti alebo generálneho prokurátora tejto

zmluvnej strany odovzdať dožadujúcej zmluvnej strane. Odovzdané osoby zostávajú naďalej vo väzbe a po skončení výsluchu musia byť bezodkladne vrátené.

Článok 84

Vydanie usvedčujúcich vecí

(1) Veci, ktoré páchatel získal trestným činom, pre ktorý sa žiada jeho vydanie, alebo veci, ktoré nadobudol ako protihodnotu za tieto veci, ďalej veci, ktoré slúžia ako dôkaz v trestnom konaní, budú vydané dožadujúcej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že k vydaniu páchatela nedôjde pre jeho smrť, útek alebo z iného dôvodu.

(2) Dožiadaná zmluvná strana môže dočasne odložiť vydanie žiadaných vecí, ak sú potrebné pre iné trestné konanie.

(3) Zostávajú nedotknuté práva tretích osôb k veciam, ktoré boli vydané druhej zmluvnej strane. Po skončení trestného stíhania budú tieto veci vrátené zmluvnej strane, ktorá ich zaslala, a vydané tým, ktoré na ne majú právo.

Článok 85

Oznamovanie odsúdenia

(1) Zmluvné strany si navzájom podávajú správy o právoplatných rozsudkoch v trestných veciach, ktoré súdy jednej zmluvnej strany vydali proti štátnym občanom druhej zmluvnej strany.

(2) Na základe odôvodnenej žiadosti si zmluvné strany navzájom oznámia odsudzujúce rozsudky proti tým, ktorí nie sú štátnymi občanmi dožadujúcej zmluvnej strany.

(3) Zmluvné strany si na žiadosť zasielajú odtlačky prstov osôb uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku.

(4) Informácie o otázkach uvedených v predchádzajúcich odsekoch tohto článku sa budú podávať spôsobom určeným v článku 2 tejto Zmluvy.

Článok 86

Odopretie právnej pomoci v trestných veciach

(1) Vybavenie dožiadania o právnu pomoc v trestných veciach sa môže odmietnuť,

- a) ak ide o trestné stíhanie pre trestný čin, pri ktorom je vydanie neprípustné,
- b) ak vybavenie dožiadania na území dožiadanej zmluvnej strany nepatrí do príslušnosti súdu alebo prokuratúry.

(2) Dožiadaná zmluvná strana vykoná prehliadku a odňatie vecí len vtedy, keď tým neporuší práva tretích osôb.

Článok 87

Prevoz osôb zadržaných v treťom štáte

Minister spravodlivosti jednej zo zmluvných strán môže za podmienok článku 81 tejto Zmluvy povoliť prevoz osoby zadržanej v treťom štáte na vykonanie výsluchu na území druhej zmluvnej strany.

Článok 88

Odpisy registra trestov

Orgány trestnej evidencie zmluvných strán podajú justičným orgánom druhej zmluvnej strany na ich žiadosť odpisy z registra trestov.

ČASŤ IV
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 89

Táto Zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín. Výmena ratifikačných listín sa uskutoční v Prahe.

Článok 90

Táto Zmluva sa uzaviera na päť rokov. Jej platnosť sa predlžuje vždy na ďalších päť rokov, ak ju jedna zo zmluvných strán písomne nevyhoví najmenej šesť mesiacov pred uplynutím doby jej platnosti.

Článok 91

Dňom, ktorým táto Zmluva nadobudne platnosť, stratí platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných, podpísaná v Prahe 13. apríla 1954, ako aj Dojednanie medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Bulharskej ľudovej republiky o vykonávaní Zmluvy medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných z 18. februára 1963.

Dané v Sofii 25. novembra 1976 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a bulharskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za

Československú socialistickú republiku:

Němec v. r.

Za

Bulharskú ľudovú republiku:

Daskalova v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

